

Arrest

nr. 247 741 van 19 januari 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. VANCRAEYNEST
Avenue de Fidevoye 9
5000 YVOIR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 5 augustus 2020 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 juli 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 december 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 januari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat P. VANCRAEYNEST verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissingen

1.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van L.B. (verzoeker) als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Albanees staatsburger afkomstig uit Tirana. Op 17 juli 2018 verzocht u een eerste maal in België om internationale bescherming, samen met uw partner, V.M. (...) (O.V. X). Jullie gaven hierbij aan dat jullie niet naar Albanië terug konden uit schrik voor de ex-echtgenoot van V. (...), N.T. (...), van wie zij in mei 2015 uit de echt scheidde na een huwelijk van jarenlang misbruik en geweld. Ook na de scheiding bleven de problemen met N. (...) voortduren. Tevens werden jullie bedreigd door V. (...)s

zoon L. (...). Ofschoon jullie zich herhaaldelijk wendden tot de politie, waren jullie van mening dat de Albanese autoriteiten jullie niet hielpen. U wenste ook niet naar Albanië terug te keren uit angst voor de broers van V. (...) die haar willen doden daar zij vinden dat ze de familie-eer heeft gekrenkt door te scheiden en samen te zijn met een andere man. Op 19 juni 2019 verklaarde het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen uw verzoek kennelijk ongegrond daar V. (...)’s vrees voor haar ooms ongeloofwaardig bevonden werd en jullie niet aannemelijk hadden gemaakt dat jullie voor de door jullie aangehaalde problemen met N. (...), L. (...) en V. (...)’s broers geen of onvoldoende beroep konden / zouden kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Bij arrest van 14 februari 2020 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de appreciatie van het Commissariaat-generaal. U en V. (...) verlieten België niet en verzochten op 7 mei 2020 voor de tweede keer om internationale bescherming in België. U herhaalt bij dit verzoek dat u en V. (...) bij een terugkeer naar Albanië vermoord zullen worden door de ex-man, de zoon en de broers van V. (...). U voegt hier nog aan toe dat u ook opnieuw om asiel verzoekt omdat jullie, voor jullie eerste komst naar België, in Frankrijk, waar jullie toen al enige tijd verbleven, problemen kenden. Een neef van u die naar Frankrijk was gekomen om er een wagen te kopen werd er in 2017 vermoord door onbekenden. Jullie werden zelf ook door onbekenden lastiggevallen tijdens jullie verblijf in Frankrijk, maar weten niet waarom dit gebeurde. Voorts werden jullie in België ’s nachts op uw gsm opgebeld door onbekenden die geld eisten en jullie met de dood bedreigden. Jullie deden hiervan aangifte bij de politie van Jodoigne. Ter staving van uw tweede verzoek om internationale bescherming bent u in het bezit van dezelfde stukken die ook door uw partner werden neergelegd, met name een artikel uit de Franse krant La Dépêche du Midi d.d. 28.04.2017 over de moord op uw neef, en een proces-verbaal van de politie van Jodoigne d.d. 21.04.2020 over de telefonische bedreigingen.

B. Motivering

Vooreerst moet, wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw administratief dossier blijkt voorts dat u zich voor uw tweede verzoek om internationale bescherming volledig baseert op dezelfde elementen die uw partner V. (...) heeft aangebracht en dezelfde documenten die zij heeft neergelegd (verklaring volgend verzoek d.d. 02.07.2020 vraag 16). Haar tweede verzoek om internationale bescherming wordt door het Commissariaat-generaal onontvankelijk verklaard. Derhalve dringt zich eenzelfde beslissing op ten aanzien van u. De onontvankelijkheidsbeslissing ten aanzien van uw partner luidt als volgt:

“Vooreerst moet, wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. U legde toen weliswaar een medisch attest neer van een psycholoog waarin beschreven werd dat u slaapproblemen kent, bezorgd bent en droevig bent. Dit stuk was evenwel niet van die aard om aan te tonen dat u niet bij machte was om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de asielprocedure deel te nemen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich actueel géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen, integendeel. U gaf op de Dienst Vreemdelingenzaken aan dat uw gezondheidstoestand goed is (verklaring volgend verzoek d.d. 02.07.2020 vraag 12). U legt voorts andermaal hetzelfde psy-attest neer (d.d. 02.05.2019) dat u reeds bij uw eerste verzoek heeft neergelegd. Daarnaast legt u een nieuw psy-attest d.d. 10.06.2020 neer. Hieruit blijkt dat u een matige depressie lijkt te hebben en kampt met angsten, maar wordt wel uitdrukkelijk aangegeven dat u er klaarblijkelijk wel in slaagt gestructureerd en coherent uw relaas uiteen te zetten. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden – met name dat uit niets blijkt dat u niet bij machte bent om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de asielprocedure deel te nemen - en kan er ook in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw tweede verzoek onontvankelijk verklaard moet worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Uit jullie administratief dossier blijkt dat zowel u als L. (...) naar aanleiding van onderhavig verzoek voor wat betreft jullie vrees ten aanzien van Albanië geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebben afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken hebben aangebracht die betrekking hebben op die vrees. Expliciet gevraagd naar jullie vrees bij een terugkeer naar jullie land van herkomst herhaalden jullie op de Dienst Vreemdelingenzaken louter de reeds bij jullie eerste verzoek uiteengezette vrees voor uw ex-man, uw zoon en uw broers (verklaring volgend verzoek d.d. 02.07.2020 vraag 19; verklaring volgend verzoek L.B. (...) d.d. 02.07.2020 vraag 19).

Met betrekking tot jullie bijkomende verklaringen over de moord op een neef van uw partner in Frankrijk (zoals gestaaft met het krantenartikel), over de bedreigingen tegenover jullie in Frankrijk, en over de telefonische bedreigingen in België (ondersteund door het proces-verbaal), dient vastgesteld te worden dat uit niets blijkt dat deze enig verband zouden houden met jullie situatie in Albanië. Zowel u als L. (...) stelden dat deze feiten gepleegd werden door onbekende personen en om jullie geheel onbekende redenen. Nergens leggen jullie zelf enig verband met de bij jullie eerste verzoek geschetste conflicten met uw ex-man, zoon en broers (verklaring volgend verzoek d.d. 02.07.2020 vraag 16; verklaring volgend verzoek L.B. (...) d.d. 02.07.2020 vraag 16). Hoe dan ook kunnen deze bijkomende feiten, die zich alle buiten Albanië voordeden, geen afbreuk doen aan de essentie van de eerdere beoordeling, waarbij werd vastgesteld dat jullie in Albanië over doeltreffende en duurzame nationale beschermingsmogelijkheden beschikken, zoals bepaald in artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet, waardoor er in jullie geval geen nood aan internationale bescherming kan worden vastgesteld. Jullie brengen geen enkel gegeven aan dat hier een ander licht op werpt.

Gelet op voorgaande brengen u en L. (...) geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat jullie voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van voornoemde wet in aanmerking komen. Evenmin beschikt het Commissariaat-generaal over dergelijke elementen.

De door jullie neergelegde documenten kwamen alle hierboven reeds aan bod."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik breng de minister en haar gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen elementen bestaan waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggestuiging van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van V.M. (verzoekster) als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Albanees staatsburger afkomstig uit Pukë. Op 17 juli 2018 verzocht u een eerste maal om internationale bescherming in België, samen met uw partner, L.B. (...) (O.V. 8.675.019). Jullie gaven hierbij aan dat jullie niet naar Albanië terug konden uit schrik voor uw ex-echtgenoot, N.T. (...), van wie u in mei 2015 uit de echt scheidde na een huwelijk van jarenlang misbruik en geweld. Ook na de scheiding bleven de problemen met N. (...) voortduren. Tevens werden jullie bedreigd door uw zoon L. (...). Ofschoon jullie zich herhaaldelijk wendden tot de politie, waren jullie van mening dat de Albanese autoriteiten jullie niet hielpen. U wenste ook niet naar Albanië terug te keren uit angst voor uw eigen broers en uw ooms aan moederskant die u willen doden daar zij vinden dat u de familie-eer heeft gekrenkt door te scheiden en samen te zijn met een andere man. Op 19 juni 2019 verklaarde het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen uw verzoek kennelijk ongegrond daar uw vrees voor uw ooms ongeloofwaardig bevonden werd en jullie niet aannemelijk hadden gemaakt dat jullie voor de door jullie aangehaalde problemen met uw ex-echtgenoot, uw zoon en uw broers geen of onvoldoende beroep konden / zouden kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Bij arrest van 14 februari 2020 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de appreciatie van het Commissariaat-generaal. U en L. (...) verlieten

België niet en verzochten op 7 mei 2020 voor de tweede keer om internationale bescherming in België. U herhaalt bij dit verzoek dat u en uw huidige partner bij een terugkeer naar Albanië vermoord zullen worden door uw broers en uw zoon uit uw eerste huwelijk. U voegde hier nog aan toe dat u ook opnieuw om asiel verzoekt omdat jullie, voor jullie eerste komst naar België, in Frankrijk, waar jullie toen al enige tijd verbleven, problemen kenden. Een neef van uw partner die naar Frankrijk was gekomen om er een wagen te kopen werd er in 2017 vermoord door onbekenden. Jullie werden zelf ook bedreigd door onbekenden tijdens jullie verblijf in Frankrijk, maar weten niet waarom dit gebeurde. Voorts werden jullie in België 's nachts op de gsm van uw partner opgebeld door onbekenden die geld eisten en jullie met de dood bedreigden. Jullie deden hiervan aangifte bij de politie van Jodoigne, die jullie meedeelde dat jullie jullie nummer konden blokkeren. In het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming legt u de volgende stukken neer: een artikel uit de Franse krant La Dépêche du Midi d.d. 28.04.2017 over de moord op T.Y. (...), de neef van uw partner; een proces-verbaal van de politie van Jodoigne d.d. 21.04.2020 over de telefonische bedreigingen; en twee attesten over de psychologische opvolging die u krijgt, d.d. 02.05.2019 en d.d. 10.06.2020, waarmee u wil aantonen dat u door de stress en uw situatie bepaalde (mentale) problemen heeft.

B. Motivering

Vooreerst moet, wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. U legde toen weliswaar een medisch attest neer van een psycholoog waarin beschreven werd dat u slaapproblemen kent, bezorgd bent en droevig bent. Dit stuk was evenwel niet van die aard om aan te tonen dat u niet bij machte was om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de asielprocedure deel te nemen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich actueel géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen, integendeel. U gaf op de Dienst Vreemdelingenzaken aan dat uw gezondheidstoestand goed is (verklaring volgend verzoek d.d. 02.07.2020 vraag 12). U legt voorts andermaal hetzelfde psy-attest neer (d.d. 02.05.2019) dat u reeds bij uw eerste verzoek heeft neergelegd. Daarnaast legt u een nieuw psy-attest d.d. 10.06.2020 neer. Hieruit blijkt dat u een matige depressie lijkt te hebben en kampt met angsten, maar wordt wel uitdrukkelijk aangegeven dat u er klaarblijkelijk wel in slaagt gestructureerd en coherent uw relaas uiteen te zetten. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden – met name dat uit niets blijkt dat u niet bij machte bent om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de asielprocedure deel te nemen - en kan er ook in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw tweede verzoek onontvankelijk verklaard moet worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Uit jullie administratief dossier blijkt dat zowel u als L. (...) naar aanleiding van onderhavig verzoek voor wat betreft jullie vrees ten aanzien van Albanië geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebben afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken hebben aangebracht die betrekking hebben op die vrees. Expliciet gevraagd naar jullie vrees bij een terugkeer naar jullie land van herkomst herhaalden jullie op de Dienst Vreemdelingenzaken louter de reeds bij jullie eerste verzoek uiteengezette vrees voor uw ex-man, uw zoon en uw broers (verklaring volgend verzoek d.d. 02.07.2020 vraag 19; verklaring volgend verzoek L.B. (...) d.d. 02.07.2020 vraag 19).

Met betrekking tot jullie bijkomende verklaringen over de moord op een neef van uw partner in Frankrijk (zoals gestaaft met het krantenartikel), over de bedreigingen tegenover jullie in Frankrijk, en over de telefonische bedreigingen in België (ondersteund door het proces-verbaal), dient vastgesteld te worden dat uit niets blijkt dat deze enig verband zouden houden met jullie situatie in Albanië. Zowel u als L. (...) stelden dat deze feiten gepleegd werden door onbekende personen en om jullie geheel onbekende redenen. Nergens leggen jullie zelf enig verband met de bij jullie eerste verzoek geschetste conflicten met uw ex-man, zoon en broers (verklaring volgend verzoek d.d. 02.07.2020 vraag 16; verklaring volgend verzoek L.B. (...) d.d. 02.07.2020 vraag 16). Hoe dan ook kunnen deze bijkomende feiten, die zich alle buiten Albanië voordeden, geen afbreuk doen aan de essentie van de eerdere beoordeling, waarbij werd vastgesteld dat jullie in Albanië over doeltreffende en duurzame nationale

beschermingsmogelijkheden beschikken, zoals bepaald in artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet, waardoor er in jullie geval geen nood aan internationale bescherming kan worden vastgesteld. Jullie brengen geen enkel gegeven aan dat hier een ander licht op werpt.

Gelet op voorgaande brengen u en L. (...) geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat jullie voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van voornoemde wet in aanmerking komen. Evenmin beschikt het Commissariaat-generaal over dergelijke elementen.

De door jullie neergelegde documenten kwamen alle hierboven reeds aan bod."

Ook het tweede verzoek om internationale bescherming van uw partner, L.B. (...), is onontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik breng de minister en haar gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen elementen bestaan waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughouding van betrokkene naar haar land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekende partijen beroepen zich in een eerste en enig middel op de schending van:

"artikel 1, sectie A, §2 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951, van artikelen 48/3, 48/4, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen, evenals van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en het voorzorg- en zorgvuldigheidsbeginsel."

Verzoekende partijen benadrukken dat:

"• De feiten van vervolging van de familie van verzoekster tegenover het koppel in ALBANIE door tegenpartij niet in twijfel getrokken worden.

• Deze feiten trouwens al geleid hebben hetzij, tot "zeer ingehouden" interventies van de Albanese politie, hetzij tot een volledige afwezigheid aan reactie.

• De nieuwe elementen ingediend door verzoekers interpellierend zijn, gezien noch de bloedverwantschap, noch de moord in FRANKRIJK van de neef van verzoeker door tegenpartij ter discussie gesteld wordt.

• De verschillende telefonische bedreigingen die in België zelfs hebben geleid tot het indienen van een strafrechtelijke klacht in België (waar de politie waarschijnlijk snel zal kunnen ingrijpen) ook niet ter discussie gesteld worden."

Vervolgens doen zij gelden:

"Overwegende dat de bedreigingen en pogingen tot afpersing die verzoekers ontvingen niet duidelijk in verband kunnen worden gebracht met de vervolgingen in ALBANIE (waaraan tegenpartij veel waarde hecht), alleen omwille van de volstreekte oprechtheid van verzoekers, die de feiten uiteenzetten door ernstige verdenkingen mee te delen, maar zonder zekerheden te hameren.

Dat er in het licht van de uitleg van verzoekers in hun twee asielprocedures, in feite geen andere redelijke uitleg bestaat voor deze herhaalde bedreigingen en deze moord in FRANKRIJK

Dat hoewel het denkbaar is dat de ex-echtgenoot en de familie van verzoekster in staat zijn om hen te bereiken (of leden van hun familie) in landen zoals Frankrijk of België, het risico in ALBANIE als nog veel hoger beschouwd moet worden."

Verzoekende partijen wijzen erop dat zij beroep kunnen doen op artikel 48/7 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) en stellen dat dit artikel een omkering van de bewijslast met zich brengt. Volgens hen diende verweerder aldus aan te tonen dat de vervolging zich niet zou voordoen. Verzoekende partijen voeren verder aan:

"Dat het louter feit dat tegenpartij benadrukt dat ALBANIE een veilig land is en dat van de Albanese politie in theorie wordt verwacht dat zij haar staatsburgers zou beschermen, dus de bescherming die verzoekers in het Koninkrijk mogen aanvragen niet in de weg kan staan.

Dat de "vaststellingen" van tegenpartij wat betreft de mogelijkheden voor verzoekers om de bescherming van de Albanese overheden aan te vragen trouwens in strijd komen met haar eigen documentatie.

Dat artikel 48/5 van de wet van 15 december 1980 in ieder geval vereist dat de bescherming van de Staat effectief is, quod non in casu, gezien de dreigingen tegenover verzoekers niet tot één enkele persoon beperkt kunnen worden.

Dat tegenpartij dus niet het recht had een belangenafweging te maken tussen de bewezen vrees van verzoekers en de theoretische bescherming van hun land van herkomst door op grond van een onduidelijke documentatie te postuleren dat vanwege de Albanese staat over een bescherming zullen kunnen genieten.

Dat zij zodoende de in het middel beoogde beschikkingen schendt."

2.2. Verzoekende partijen vragen op basis van het voorgaande in hoofddorde om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing "nietig te verklaren" en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.3. Verzoekende partijen voegen ter staving van hun betoog geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoekende partijen duiden niet op concrete wijze hoe zij "het voorzorg- en zorgvuldigheidsbeginsel" te dezen geschonden achten. Derhalve wordt deze schending niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

3.3. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partijen de bestreden beslissingen aanvechten noch betwisten waar terecht wordt gesteld dat in hunner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

3.4. De bestreden beslissingen zijn geschraagd op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

"Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek onvankelijk.

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2

bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen”.

3.5. In zoverre verzoekende partijen te dezen verwijzen naar de inhoud van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, dient aldus te worden vastgesteld dat zij *in casu* niet dienstig naar voormeld wetsartikel kunnen verwijzen en ten onrechte trachten om de bewijslast middels hun verwijzing naar deze bepaling volledig bij verweerder te leggen. Verzoekende partijen gaan in hun betoog dienaangaande immers op schromelijke wijze voorbij aan de inhoud van zowel artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, overeenkomstig hetwelk er in deze moet worden aangetoond dat er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door hen zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komen, als het arrest nr. 232 614 van 14 februari 2020 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, gevelde ten aanzien van verzoekende partijen.

In het voormelde arrest werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geoordeeld als volgt:

“2.1. In een enig middel beroepen verzoekende partijen zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het “voorzorg- en zorgvuldigheidsbeginsel”.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen volledig kennen en inhoudelijk aanvechten. Zij maken verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hen bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen een beroep indienen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 juni 2019 waarbij hun verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, §1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: “De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: “In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”.

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: “De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”.

De Raad duidt erop dat Albanië bij koninklijk besluit van 15 december 2019 opnieuw vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst

van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

2.2.3. Daar waar verzoekende partijen, onder verwijzing naar een internetartikel "L'Albanie: Un pays sûr?" d.d. 26 mei 2016 (bijlage 10 van het verzoekschrift), kritiek lijken te uiten op het feit dat Albanië op de lijst van veilige landen staat, wijst de Raad erop dat het niet tot zijn bevoegdheid behoort om zich uit te spreken over de inhoud, juistheid en rechtsgeldigheid van de lijst van veilige landen van herkomst, die werd vastgelegd bij het koninklijk besluit van 15 februari 2019 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst (cf. RvS 4 juli 2017, nr. 12.496 (c)). Zij er tevens op gewezen dat de Raad van State bij arrest nr. 240.767 van 20 februari 2018 het beroep tot vernietiging van het koninklijk besluit van 3 augustus 2016 heeft verworpen, waardoor de vermelding van Albanië in de lijst van veilige landen werd bevestigd. De Raad herhaalt volledigheidshalve nog dat Albanië bij koninklijk besluit van 15 december 2019 opnieuw vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

2.2.4.1. Betreffende de motivering in de bestreden beslissingen dat verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat zij problemen zouden ondervinden met de ooms van tweede verzoekende partij, aangezien tweede verzoekende partij deze vrees niet kenbaar maakte bij de Dienst Vreemdelingenzaken, voeren verzoekende partijen aan dat het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken zeer kort en snel gebeurt en dat tweede verzoekende partij wel de kern van de zaak aanhaalde, met name dat zij bedreigd wordt door haar familie.

2.2.4.2. De Raad is evenwel van oordeel dat bovenstaande uitleg geenszins de vastgestelde omissie in de verklaringen van tweede verzoekende partij bij de Dienst Vreemdelingenzaken kan vergoelijken. In het bijzonder wordt in de bestreden beslissingen vastgesteld dat tweede verzoekende partij, hoewel zij later tijdens haar persoonlijk onderhoud beweert dat haar nichtje T. haar reeds in december 2018 aan de telefoon vertelde dat haar ooms van moederskant haar zullen vermoorden indien ze hen ooit tegenkomt, de vrees voor haar ooms onvermeld liet in haar verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 3 mei 2019. Ondanks het feit dat de vragenlijst ingevuld bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, mag van een asielzoeker worden verwacht dat hij een dermate wezenlijk element uit zijn asielrelaas meedeelt. Uit de voorafgaande verklaring aan de vragenlijst blijkt immers dat aan tweede verzoekende partij de noodzaak werd medegedeeld dat zij de vragen zo correct mogelijk moet beantwoorden en dit met alle bewijselementen waarover zij beschikt, evenals de risico's die zij loopt indien deze raadgevingen niet worden opgevolgd (vragenlijst CGVS V. M. (administratief dossier L. B., stuk 17, map landeninformatie, deel 9; administratief dossier V. M., stuk 13)). Daar tweede verzoekende partij dit document heeft ondertekend, kan worden vastgesteld dat zij perfect op de hoogte was van het feit dat het afleggen van leugenachtige en onvolledige verklaringen een terugleiding naar haar land kon impliceren. Verder blijkt nergens uit deze vragenlijst dat tweede verzoekende partij een tijdslimiet werd opgelegd binnen dewelke zij haar asielmotieven diende uiteen te zetten en werd haar bij de invulling van voormelde vragenlijst bij vraag 3.5 de gelegenheid geboden haar asielrelaas zelf te vertellen waarbij duidelijk werd gevraagd naar een overzicht van de belangrijkste feiten. De omissie van dergelijk wezenlijk element in het voorgehouden asielrelaas – met name dat zij niet alleen door haar zoon, haar broers en haar ex-man wordt bedreigd, maar ook door haar ooms van moederskant – dat pas voor het eerst ter sprake werd gebracht tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal, ondermijnt wel degelijk de geloofwaardigheid van de door verzoekende partijen voorgehouden dreiging vanwege de ooms van tweede verzoekende partij.

2.2.5. De Raad duidt er verder op dat in de bestreden beslissingen op uitgebreide wijze wordt gemotiveerd dat verzoekende partijen hoe dan ook niet aannemelijk maken dat zij voor de door hen aangehaalde problemen – of bij een herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Meer bepaald wordt gemotiveerd dat (i) uit informatie blijkt dat, niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden garanderen; (ii) in casu vastgesteld moet worden dat hoewel verzoekende partijen beweren dat de Albanese autoriteiten helemaal niets ondernamen, het tegengestelde blijkt uit hun overige verklaringen en de neergelegde documenten nu politie, parket en gerecht wel degelijk optraden, zowel toen haar broer en haar ex-man haar een slag toedienden op 4 februari 2013 als toen zij door haar zoon Le. bedreigd werd, en tweede verzoekende

partij zowel een contactverbod als een strafrechtelijke veroordeling en een echtscheiding bekwam; (iii) er verder geen geloof kan worden gehecht aan de verklaringen van verzoekende partijen over de werkwijze van de politie toen zij op de hoogte werden gebracht van het feit dat tweede verzoekende partij haar ex-man ondanks zijn huisarrest nog tegenkwam op straat en tweede verzoekende partij, die stelt dat een bevriende advocaat haar zei dat het zinloos was om op te treden tegen haar ex-man omdat hij hooggeplaatste kennissen heeft bij de autoriteiten, geenszins aannemelijk maakt dat haar ex-man werkelijk kennissen heeft die voor de autoriteiten werken en een obstakel zijn voor haar om een beroep te kunnen doen op de hulp van de Albanese autoriteiten; (iv) ook de bewering van tweede verzoekende partij als zou haar ex-man haar kinderen momenteel tegen de vonnissen in bij zich houden en de politie hier niets tegen wenst te doen in het gedrang komt gelet op de vaststelling dat politie, parket en gerecht in het verleden steeds de nodige stappen hebben ondernomen om op te treden tegen haar ex-man; (v) verder ook nog vastgesteld kan worden dat de politie ook poolshoogte kwam nemen toen tweede verzoekende partij hen contacteerde voor het wapenbezit van haar ex-man, dat de politie de klacht van tweede verzoekende partij tegen de onbekende man die haar opbelde met bedreigingen naar het parket doorstuurde en de politie na de aanval door gemaskerde mannen de verklaringen van verzoekende partijen afnam waarna ze hen naar huis begeleidde; (vi) voorts uit informatie bovendien blijkt dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen, doch dat verzoekende partijen, hoewel zij algemeen misnoegd waren met het gebrek aan optreden van de politie en zij volgens hen zelfs niets deden, nooit klacht indienden tegen dit gebrekkige handelen van de politie; en (vii) uit informatie verder nog blijkt dat, hoewel huiselijk geweld in Albanië nog steeds een wijdverspreid probleem is en er nog heel wat ruimte voor verbetering is, o.a. op het vlak van gerechtelijke vervolging, de Albanese autoriteiten meer en meer aandacht besteden aan het fenomeen van huiselijk geweld en ernstige inspanningen leveren om huiselijk geweld te bestrijden. Gelet op deze vaststellingen, concludeert verwerende partij ten slotte dat verzoekende partijen niet alle redelijkerwijze van hen te mogen verwachten stappen tot het verkrijgen van nationale hulp en/of bescherming van de in Albanië opererende veiligheidsinstanties hebben uitgeput en dat zij aldus onvoldoende hebben aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor hen de enige overgebleven uitweg was. Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partijen geen concrete elementen bijbrengen die van aard zijn de hierboven geciteerde pertinente motieven van de bestreden beslissingen, die steun vinden in de gegevens van de administratieve dossiers, in een ander daglicht te stellen.

Inzake de motivering in de bestreden beslissingen dat uit de verklaringen van verzoekende partijen en de door hen bijgebrachte documenten blijkt dat politie, parket en gerecht wel degelijk optraden en dat noch aan de door verzoekende partijen beweerde werkwijze van de politie toen zij op de hoogte werden gebracht van het feit dat tweede verzoekende partij haar ex-man ondanks zijn huisarrest nog tegenkwam op straat noch aan de bewering van tweede verzoekende partij als zou haar ex-man haar kinderen momenteel tegen de vonnissen in bij zich houden en de politie hier niets tegen wenst te doen enig geloof gehecht kan worden, dient te worden vastgesteld dat verzoekende partijen, in een poging de motieven van de bestreden beslissingen te weerleggen, in hun verzoekschrift blijven steken in loutere vergoelijkingen, het herhalen van (één versie van) reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen, en het tegenspreken van de gevolgtrekking van het Commissariaat-generaal, maar dit zonder één element van de bestreden beslissingen afdoende en concreet te weerleggen. Als dusdanig wordt er geen afbreuk gedaan aan de concrete vaststellingen die steun vinden in de administratieve dossiers en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing.

Waar verzoekende partijen verwijzen naar algemene informatie over het fenomeen bloedwraak in de Albanese maatschappij (bijlagen 2-9 van het verzoekschrift), wijst de Raad erop dat de problemen van verzoekende partijen, in tegenstelling tot wat zij beweren, geenszins een geval van bloedwraak of vendetta (gjakmarrja) betreffen, zoals die door de Kanun van Lekë Dukagjini in een in de Balkan algemeen aanvaarde definitie beschreven werd, en waarop de door verzoekende partijen bijgebrachte rapporten betrekking hebben. In de door verzoekende partijen bijgebrachte rapporten wordt erop gewezen dat bij een 'vendetta' volgens de Kanun een moord wordt bestraft door het doden van een mannelijk familielid van de dader van de moord. Een vendetta wordt volgens de Kanun binnen de 24 uur na de gepleegde moord (nadat de eer van de wraaknemers werd geschonden) verkondigd door de tegenpartij. Alle door de wraaknemers geviseerde mannen zien zich vanaf dan verplicht zich thuis op te sluiten uit angst te worden gedood. Dankzij traditioneel geregelde verzoeningsprocessen kunnen in een bloedvete verwikkelde families tot een onderhandelde oplossing komen. De definitie van bloedwraak overeenkomstig de Kanun sluit alle nieuwe vormen van wraak en haar afgeleiden (hakmarrja), uitdrukkelijk uit en deze kunnen dan ook enkel beschouwd worden als interpersoonlijke afrekeningen die zich slechts gedeeltelijk baseren op de principes van bloedwraak zonder er echt één te zijn. De problemen van tweede verzoekende partij met haar broers, zoon en ex-man en, voor zover aan deze

problemen al geloof kan worden gehecht (zie punt 2.2.4.2.), met haar ooms van moederskant die vinden dat zij de familie-eer heeft aangetast door te scheiden van haar man en met een andere man samen te zijn, kunnen bezwaarlijk beschouwd worden als een bloedwraak zoals beschreven in de Kanun en de door verzoekende partijen bijgebrachte rapporten over de beschermingsmogelijkheden in Albanië wat betreft bloedwraak zijn in casu dan ook niet relevant.

Verder voegen verzoekende partijen als bijlage bij hun verzoekschrift nog verschillende rapporten en internetartikels in verband met de beschermingsmogelijkheden in Albanië in het algemeen en in het geval van huiselijk geweld (bijlagen 11-20). De Raad stelt evenwel vast dat verzoekende partijen met hun betoog dat huiselijk geweld nog steeds een groot probleem is in Albanië en dat er sprake is van corruptie, geenszins afbreuk doen aan de vaststellingen in de bestreden beslissingen inzake de beschermingsmaatregelen die worden genomen door de Albanese overheden. Immers wordt ook in de bestreden beslissingen erkend dat er nog hervormingen nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken, en dat er ook voor wat betreft het bestrijden van huiselijk geweld nog heel wat ruimte voor verbetering is. Doch neemt dit niet weg dat uit het geheel van de informatie die door verwerende partij werd toegevoegd aan de administratieve dossiers niettemin blijkt dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden garanderen en de Albanese autoriteiten ook meer en meer aandacht besteden aan het fenomeen van huiselijk geweld en ernstige inspanningen leveren om huiselijk geweld te bestrijden. De door verzoekende partijen bijgebrachte informatie, die geheel in dezelfde lijn ligt als de informatie waarop verwerende partij zich baseert, werpt hierop geen ander licht.

De Raad onderstreept ten slotte nog dat de vaststellingen in de bestreden beslissingen omtrent de beschermingsmaatregelen die worden genomen door de Albanese overheden overigens bevestiging vinden in het feit op zich dat Albanië werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 15 februari 2019 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van :

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

2.2.6. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partijen geen substantiële redenen hebben opgegeven om hun land van herkomst, Albanië, in hun specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komen."

In het licht van het voorgaande, wordt in de bestreden beslissingen met recht gemotiveerd als volgt:

"Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw tweede verzoek onontvankelijk verklaard moet worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Uit jullie administratief dossier blijkt dat zowel u als L. (...) naar aanleiding van onderhavig verzoek voor wat betreft jullie vrees ten aanzien van Albanië geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebben afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken hebben aangebracht die betrekking hebben

op die vrees. Expliciet gevraagd naar jullie vrees bij een terugkeer naar jullie land van herkomst herhaalden jullie op de Dienst Vreemdelingenzaken louter de reeds bij jullie eerste verzoek uiteengezette vrees voor uw ex-man, uw zoon en uw broers (verklaring volgend verzoek d.d. 02.07.2020 vraag 19; verklaring volgend verzoek L.B. (...) d.d. 02.07.2020 vraag 19).

Met betrekking tot jullie bijkomende verklaringen over de moord op een neef van uw partner in Frankrijk (zoals gestaafd met het krantenartikel), over de bedreigingen tegenover jullie in Frankrijk, en over de telefonische bedreigingen in België (ondersteund door het proces-verbaal), dient vastgesteld te worden dat uit niets blijkt dat deze enig verband zouden houden met jullie situatie in Albanië. Zowel u als L. (...) stelden dat deze feiten gepleegd werden door onbekende personen en om jullie geheel onbekende redenen. Nergens leggen jullie zelf enig verband met de bij jullie eerste verzoek geschetste conflicten met uw ex-man, zoon en broers (verklaring volgend verzoek d.d. 02.07.2020 vraag 16; verklaring volgend verzoek L.B. (...) d.d. 02.07.2020 vraag 16). Hoe dan ook kunnen deze bijkomende feiten, die zich alle buiten Albanië voordeden, geen afbreuk doen aan de essentie van de eerdere beoordeling, waarbij werd vastgesteld dat jullie in Albanië over doeltreffende en duurzame nationale beschermingsmogelijkheden beschikken, zoals bepaald in artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet, waardoor er in jullie geval geen nood aan internationale bescherming kan worden vastgesteld. Jullie brengen geen enkel gegeven aan dat hier een ander licht op werpt.

Gelet op voorgaande brengen u en L. (...) geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat jullie voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van voornoemde wet in aanmerking komen. Evenmin beschikt het Commissariaat-generaal over dergelijke elementen.

De door jullie neergelegde documenten kwamen alle hierboven reeds aan bod."

Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Zij vergenoegen zich er immers toe eenvoudigweg te verwijzen naar de reeds in het kader van hun vorige verzoek om internationale bescherming aangehaalde en beoordeelde problemen met en vrees ten aanzien van hun (schoon-)familie, de aangevoerde nieuwe feiten en elementen te herhalen en te bevestigen en, te meer nu zij uitdrukkelijk bevestigen dat de feiten die plaatsvonden in Europa niet in verband kunnen worden gebracht met hun problemen in Albanië, geheel ten onrechte en op ongefundeerde wijze te laten uitschijnen dat deze feiten gelinkt zouden zijn aan deze problemen. Daarnaast beperken zij zich ertoe boudweg te ontkennen dat zij in Albanië over de nodige beschermingsmogelijkheden beschikken; dit zonder echter ook maar enig concreet gegeven en/of begin van informatie aan te reiken waaruit zulks zou kunnen worden afgeleid en waaruit zou kunnen blijken dat de situatie aldaar in het algemeen en/of hun persoonlijke situatie in het bijzonder sedert het vellen van het voormelde arrest dermate zou(den) zijn gewijzigd dat dit niet langer het geval zou zijn. De voormelde motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekende partijen ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aanvoeren, onverminderd gehandhaafd.

3.6. In acht genomen hetgeen voorafgaat, brengen verzoekende partijen geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komen.

Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissingen ten aanzien van verzoekende partijen terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van hun (volgend) verzoek om internationale bescherming.

3.7. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien januari tweeduizend eenentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT